

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ЗЕЛЕНА ПРОМИСЛОВІСТЬ»

Ступінь освіти	магістр
Освітньо-професійні програми	Усі, крім Екологія, Технології захисту навколишнього середовища
Тривалість викладання	3 чверть
Заняття:	весняний семестр
лекції:	2 години
практичні заняття:	2 години
Мова викладання	українська

Кафедра, що викладає

Екології та технологій захисту навколишнього середовища

Викладач:

Матухно Олена Вікторівна

доцент, канд. техн. наук

Персональна сторінка

<https://ecology.nmu.org.ua/ua/Personal/Matukhno.php>

E-mail:

matukhno.o.v@nmu.one

1. Анотація до курсу

«Зелена» економіка спрямована на поліпшення добробуту населення і досягнення соціальної рівності при одночасному скороченні ризиків для навколишнього середовища та екологічного дефіциту. Досягнення цієї важливої мети неможливе без використання «зеленого» сценарію розвитку промисловості, тому що сьогодні промислові підприємства є одним із найбільших дестабілізуючих факторів досягнення сталого розвитку. Технологічна модернізація та трансформація промисловості у більш «зелену» й ресурсоефективну, з низькими викидами і відходами забруднюючих речовин має стати ключовим компонентом політики зеленого зростання.

2. Мета та завдання курсу

Мета дисципліни полягає формування у студентів комплексу знань з теорії та практики зменшення негативних впливів промисловості на довкілля, компетенцій щодо пошуку та аналізу екологічної інформації, а також компетенцій щодо розроблення заходів із «озеленення» промисловості.

3. Результати навчання

- Знати передумови формування, цілі та принципи «зеленої» економіки;
- Виявляти особливості формування та розвитку «зелених» енергетики, промисловості, сільського господарства;
- Оцінювати напрями розвитку «зеленої» промисловості в рамках Цілей сталого розвитку;
- Визначати основні можливості та труднощі, пов'язані з «озелененням» ключових галузей промисловості;
- Розробляти стратегії «озеленення» промисловості.

4. Структура курсу

ЛЕКЦІЇ

1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ЗЕЛеної ЕКОНОМІКИ

Загальні поняття курсу.

Основні принципи «зеленої економіки».

Основні інструменти «зеленої економіки».

Ключові галузі зеленої економіки.

Від зеленої економіки до сталого розвитку.

Екологічний менеджмент у формуванні бренда «зеленого» регіону.

Принципи проектного підходу в розвитку «зелених» територій.

2. ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ЗЕЛЕНИЙ КУРС

Глобальні зусилля з озеленення економіки і політика Європейського союзу.

Європейський зелений курс.

Складові стратегії зеленого зростання.

Трансформація ринку праці в умовах «зеленої» економіки.

Податкові інструменти стимулювання «зеленої» економіки: світовий досвід.

3. ПОКАЗНИКИ «ЗЕЛеноГО» ЗРОСТАННЯ В УКРАЇНІ

Основні індикатори прогресу в напрямі «зеленої» економіки та «зеленого» зростання: міжнародна практика.

Основні труднощі реалізації принципів зеленого розвитку національної економіки.

Значення інновацій для стабільного, зеленого і інклюзивного зростання.

Екологічні аспекти зеленого розвитку національної економіки

4. МЕХАНІЗМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНСТРУМЕНТІВ «ЗЕЛЕНОЇ» ЕКОНОМІКИ

Застосування принципів зеленого офісу.

Зелений транспорт як елемент зеленої трансформації.

Відновлювальна енергетика в Україні.

Зелені технології в будівництві.

Органічне сільське господарство.

Зелені технології в хімічній промисловості.

Зелені технології в металургії.

Напрямки сприяння розвитку зеленого бізнесу.

ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ

1 - Ефективне використання ресурсів при виробництві товарів

2 - Визначення екологічного сліду та вуглецемісткості продукції

3 - Вивчення досвіду зеленого офісу

4 - Вивчення прикладів бізнес-кейсів зелених ринків, товарів, послуг. Вивчення досвіду Південної Кореї - від кризи до «зеленого» розвитку. Вивчення «зелених» технологій Німеччини. Досвід Скандинавських країн у напрямку «зеленого» зростання

5 - Вивчення прикладів виробництва на принципах зеленого розвитку економіки (екодизайн, екомаркування, енергоефективність)

5. Технічне обладнання та/або програмне забезпечення*

Активований акаунт університетської пошти (student.i.p.@nmu.one) на Офіс 365.

На практичних заняттях необхідні калькулятори.

Використовуються комп'ютерне та мультимедійне обладнання, дистанційна платформа Moodle.

6. Система оцінювання та вимоги

6.1. Навчальні досягнення здобувачів вищої освіти за результатами вивчення курсу оцінюватимуться за шкалою, що наведена нижче:

Рейтингова шкала	Інституційна шкала
90 – 100	відмінно
74-89	добре
60-73	задовільно
0-59	незадовільно

6.2. Здобувачі вищої освіти можуть отримати **підсумкову оцінку** з навчальної дисципліни на підставі поточного оцінювання знань за умови, якщо набрана кількість балів з поточного опитування та самостійної роботи складатиме не менше 60 балів.

Максимальне оцінювання:

Теоретична частина	Практична частина		Бонус	Разом
	При своєчасному складанні	При несвоєчасному складанні		
65	25	20	10	100

Практичні роботи приймаються за контрольними запитаннями до кожної з роботи.

Теоретична частина оцінюється за результатами опитування, що містить 5 відкритих запитань.

6.3. Критерії оцінювання підсумкової роботи

Відкриті запитання оцінюються шляхом співставлення з еталонними відповідями. За кожне питання здобувач отримує **13 балів (разом 65 балів)**.

6.4. Критерії оцінювання практичної роботи

За кожну практичну роботу здобувач вищої освіти може отримати наступну кількість балів:

5 балів: отримано правильну відповідь (згідно з еталоном), використано формулу з поясненням змісту окремих її складових, зазначено одиниці виміру.

4 бали: отримано правильну відповідь з незначними неточностями згідно з еталоном, відсутня формула та/або пояснення змісту окремих складових, або не зазначено одиниці виміру.

3 бали: отримано неправильну відповідь, проте використано формулу з поясненням змісту окремих її складових, зазначено одиниці виміру.

2 бали: отримано неправильну відповідь, проте не використано формулу з поясненням змісту окремих її складових та/або не зазначено одиниці виміру.

1 бал: наведено неправильну відповідь, до якої не надано жодних пояснень.

7. Політика курсу

7.1. Політика щодо академічної доброчесності

Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім

дозволені для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадкування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика щодо академічної доброчесності регламентується положенням "Положення про систему запобігання та виявлення плагіату у Національному технічному університеті "Дніпровська політехніка".
http://www.nmu.org.ua/ua/content/activity/us_documents/System_of_prevention_and_detection_of_plagiarism.pdf.

У разі порушення здобувачем вищої освіти академічної доброчесності (списування, плагіат, фабрикація), робота оцінюється незадовільно та має бути виконана повторно. При цьому викладач залишає за собою право змінити тему завдання.

7.2. Комунікаційна політика

Здобувачі вищої освіти повинні мати активовану університетську пошту.

Усі письмові запитання до викладачів стосовно курсу мають надсилатися на університетську електронну пошту.

7.3. Політика щодо перескладання

Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин оцінюються на нижчу оцінку. Перескладання відбувається із дозволу деканату за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).

7.4 Політика щодо оскарження оцінювання

Якщо здобувач вищої освіти не згоден з оцінюванням його знань він може опротестувати виставлену викладачем оцінку у встановленому порядку.

7.5. Відвідування занять

Для здобувачів вищої освіти денної форми відвідування занять є обов'язковим. Поважними причинами для неявки на заняття є хвороба, участь в університетських заходах, академічна мобільність, які необхідно підтверджувати документами. Про відсутність на занятті та причини відсутності здобувач вищої освіти має повідомити викладача або особисто, або через старосту.

За об'єктивних причин (наприклад, міжнародна мобільність) навчання може відбуватись в он-лайн формі за погодженням з керівником курсу.

7.6. Бонуси

Здобувачі вищої освіти, які регулярно відвідували лекції (мають не більше двох пропусків без поважних причин) та мають написаний конспект

лекцій отримують додатково 10 балів до результатів оцінювання до підсумкової оцінки.

8 Рекомендовані джерела інформації

Базові

1. Стукало Н.В, Краснікова Н.О., Стеблянко І.О. та ін. «Зелена» економіка: від глобальної концепції до реалій місцевого розвитку. – Дніпро: Середняк Т.К., 2018. – 336 с.
2. Марушевський Геннадій, Хікман Даг. «Зелений» бізнес для малих і середніх підприємств: Посібник. – К: Проміс, 2017. – 54 с.
3. Буркинський Б.В., Галушкіна Т.П., Реутов В.Є. «Зелена економіка» крізь призму трансформаційних зрушень в Україні. – Одеса: ІПРЕЕД НАН України - Саки: ПП «Фенікс», 2011. – 348 с.
4. Галушкіна Т.П., Мусіна Л.А., Потапенко В.Г. та ін. Основні засади впровадження моделі «зеленої» економіки в Україні: Навч. посіб. / За наук. ред. Т.П. Галушкіної. – К.: Інститут екологічного управління та збалансованого природокористування, 2017. – 154 с.

Допоміжні

1. Матухно О.В. Зелена економіка – шлях підвищення еколого-економічної безпеки підприємств / О.В. Матухно, А.В. Саввін //Збірник тез доповідей XV міжнародної науково-практичної конференції «Проблеми екологічної безпеки», 11-13 жовтня 2017 р., Кременчук, 2017. – С. 50.
2. Доповідь про зелену трансформацію в Україні на основі показників зеленого зростання (ОЕСР). – Електронний ресурс. - Режим доступу: https://www.researchgate.net/publication/318983569_Dopovid_pro_zelenu_transformaciju_v_Ukraini_NA_OSNOVI_POKAZNIKIV_ZELENOGO_ZROSTANNJA_OESR_Report_on_Green_Transformation_in_Ukraine_BASED_ON_OECD_GREEN_GROWTH_INDICATORS.
3. Концепція «зеленого» енергетичного переходу України до 2050 року. – Електронний ресурс. - Режим доступу: <https://mepr.gov.ua/news/34424.html>
4. Мелень-Забрамна Ольга, Хомечко Ганна. Концепція «нуль відходів» - від теорії до практики // За заг. ред. О. Кравченко. - Львів, 2020. - 36 с.
5. «Зелена» економіка: Інформаційне видання. – Дніпро, 2018. – 15 с. – Електронний ресурс. - Режим доступу: <http://www.gs.dp.ua/language/uk/>
6. The Green Economy Pocketbook: The case for action / The Green Economy Coalition. – London, 2010. – P. 54.